

BONDEFÖRBUNDETS VALPROGRAM HÖSTEN 1917.

Det valprogram, som Bondeförbundet ställer till jordbruksnäringens män, vädjar i enkla, klara färger till jordbruksbefolkningen ur skilda läger, att enigt sluta sig kring förbundets program och giva det sitt stöd vid valet. Vi vädja till den samhörighetskänsla, som måste förena de svenska bönderna, samla de spridda skarorna och slå ett stort slag för Sverges urgamla frihet och oberoende för jordbruksnäringens återuppstående ur ett nesligt och förlamande förtryck.

Bondeförbundet vill allvarligt hävda jordbruksbefolkningens rätt att få sin näring jämställd med andra; vi begära inga särskilda förmåner, intet understöd från det allmännas sida, endast full rättvisa. I kampen för detta mål äro vi icke blinda för andras rättfärdiga samhällskrav.

Höjandet av landets andliga och materiella kultur är en av huvudpunkterna i Bondeförbundets program. Stödjande av varje samhällelig strävan, som avser att höja vårt folk i religiöst, sedligt, moraliskt och nykterhetskänseende samt allmänvälmågans höjande.

Ett fullt effektivt försvar inom ramen av landets ekonomiska bärkraft, men med nödig hänsyn till att ej jordbruket berövas allt för stor arbetskraft, särskilt under skördetidens, i förening med skolundervisning i ämnen, som hava betydelse för det praktiska livet.

Kreditens ordnande för jordbruket, det större såväl som det mindre, är en vitalfråga, som Bondeförbundet vill föra fram. De stora banksammanslagningarne, som hota att av landets banker skapa en enda stor trust, där ett enkelt bolagsstämmobeslut kunde ruinera tusentals svenska medborgare, göra oss allvarliga bekymmer. På ett praktiskt och ändamålsenligt sätt måste jordbrukets kreditförhållanden ordnas, och detta synes oss lämpligast ske om kommunerna så småningom bliva sina medlemmars lånegivare.

Full likställighet i beskattningshänseende mellan landsbygden och städerna.

Förbud för enskilda och bolag att genom monopol, truster etc. utnyttja det befintliga tullskyddet för egen vinning och såmedelst efter godtycke beskatta den stora, allmänheten.

Vår självväganderätt och den enskilde individens handels- och rörelsefrihet vilja vi med alla medel försvar och varje försök att överföra skatter på jorden enligt de georgistiska principerna måste förhindras.

Författningsfrågorna.

Bondeförbundet anser icke tiden lämplig, att på sitt program upptaga en förändring av den 40-gradiga skalan.

När Bondeförbundet vidare förklarar sig vara motståndare till kvinnans politiska rösträtt, vill det därmed icke underkänna kvinnans värdefulla insats i det samhällsdanande arbetet, men med en sådan reform genomförd, ligger det i öppen dag, att landsbygdens intressen skulle bliva mycket tillbakasatta. I städerna kunna både män och kvinnor mycket väl rösta med, ty vallokalen är ofta belägen tvärs över gatan. Men på landet har man ofta milslånga vägar, och man och hustru kunna ofta icke komma ut samtidigt för tillsynen av barn och kreatur. Följden skulle bli, att städer och tätare bebyggda samhällen skulle få sin rösträtt fördubblad, under det att landsbygden, på grund av nämnda förhållanden skulle få sin rösträtt så gott som oförändrad. Då röstningen redan nu är sämre på landsbygden än i städerna, skulle med kvinnlig rösträtts införande landsbygdens rösträtt icke bli stort större än en tredjedel av städernas och därtill vill väl ingen tänkande lantbo medverka.

Med stora förhoppningar, förlitande sig på den samhörighetskänsla, som måste binda jordbrukarne samman i ett enigt, starkt, målmedvetet och fosterländskt parti, går Bondeförbundet nu till val.

Hård har valstriden utlovats av de andra partierna. Vi tvivla icke på att så sker, men desto mer gäller det då för oss att hålla samman.

Enade vi stå, men söndrade vi falla.

BONDEFÖRBUNDETS FÖRTROENDERÅD.